

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/46/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111243153
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:1111243153.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Renáty Pátrovičovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: C. B. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. S., J. XXXX/XX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: J. A. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. S., J. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Eleonórou Vargovou, so sídlom Nové Zámky, Rákocziho 12 a I. B. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., B. XX, zastúpený advokátskou spoločnosťou Fridrich Paľko s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, o úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 21. mája 2012 č. k. 16P/123/2011-103, takto

rozhodol:

Odvolačí súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti o určenie výživného na maloletú C. B. R., o určenie zročného výživného a o úprave styku otca s maloletou m e n í takto:

Otec I. B. R. je povinný platiť na výživu maloletej C. B. R., nar. XX.XX.XXXX výživné v sume 200 eur mesačne od 01.12.2011 do 29.02.2012 do rúk matky J. A. N. a v sume 250 eur mesačne od 01.03.2012 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s tým, že sumu 200 eur bude platiť do rúk matky a sumu 50 eur bude poukazovať na osobitný účet maloletej C. B. R., ktorý v prospech dieťaťa zriadi jeho matka, pričom na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Zročné výživné za obdobie od 01.12.2012 k 26.10.2012 predstavuje 360 eur, z ktorých sumu 310 eur otec zaplatí do rúk matky dieťaťa a sumu 50 eur na osobitný účet maloletej v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V časti týkajúcej sa výroku o úprave styku otca s maloletou C. B. R. napadnutý rozsudok p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zveril maloletú C. B. R. do osobnej starostlivosti matky od 01.12.2011. Určil, že zastupovať maloletú a spravovať jej majetok sú oprávnení obaja rodičia. Otcovi dieťaťa určil povinnosť prispievať na jej výživu sumou 250 eur mesačne od 01.12.2011 do 29.02.2012 a sumou 350 eur mesačne od 01.03.2012 tak, že sumu 250 eur bude platiť do rúk matky a sumu 100 eur bude poukazovať na osobitný účet maloletej C. B. R., ktorý je v jej prospech povinná zriadiť matka do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v tej istej lehote je povinná otcovi oznámiť číslo účtu a peňažný ústav, v ktorom bol účet zriadený. Zročné výživné v sume 810 eur za obdobie od 01.12.2011 do 31.05.2012 otca zaviazal zaplatiť tak, že sumu 510 eur zaplatí do rúk matky, a sumu 300 eur poukáže na osobitný účet maloletej, ktorý v prospech nej zriadi matka. Ohľadne styku otca s maloletou rozhodol tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou každú párnú sobotu v mesiaci za prítomnosti matky dieťaťa v mieste jej trvalého bydliska v čase od 10.00 hodiny do 18.00 hodiny.

Vo zvyšnej časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že maloletá pochádza z druhovského pomeru, rodičia nežijú v spoločnej domácnosti od 01.12.2011. Matka maloletej je na materskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok 191 eur a rodinné prídavky v sume 22,53 eura, mesačné výdavky pozostávajú z nákladov na bývanie 99 eur na štátny fond rozvoja bývania a 79 eur hypotekárny úver na byt vo VÚB Bratislava a ďalšie výdavky na stravu, ošatenie a hygienické potreby. Otec je zamestnaný, za obdobie od decembra 2010 do novembra 2011 mal čistý mesačný príjem u zamestnávateľa Vojenský útvar 2790 Žilina vo výške 1.190,25 eura a za obdobie od decembra 2011 do apríla 2012 vo výške 1.748,70 eura. Športový klub Triatlon klub Hranice - Rocktechnik triatlon potvrdil, že podporil navrhovateľa jednorazovým príspevkom v sume 15.000 Kč na závodnú činnosť a ďalej ho podporoval len materiálne. Otec vlastní jednoizbový byt v novostavbe v Žiline v hodnote 40.000 eur, na kúpu nehnuteľnosti si vzal hypotekárny úver, ktorý spláca mesačne po 130 eur. Vlastní motorové vozidlo, rok výroby 1999. Ďalej bolo v konaní zistené, že dieťa má zdravotné problémy, známky refluxu, má odporúčanú špeciálnu výživu a je sledované aj v neurologickej ambulancii, okrem gastroenterologickej. Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky, ktorá sa o ňu každodenne stará od narodenia, čo uznal aj otec a určil, že maloleté dieťa budú zastupovať obaja rodičia a obaja aj spravovať jej majetok. Pri určení výšky výživného vychádzal z preukázateľných príjmov otca maloletej, s tým, že výrazná zmena a navýšenie jeho príjmu o zahraničný príspevok je za mesiace marec a apríl 2012, odkedy je navrhovateľ pracovne v zahraničí. Z týchto dôvodov pri určení výšky výživného vychádzal z finančných možností otca a zaviazal ho na platenie výživného v sume 250 eur mesačne od 01.12.2011 do 29.02.2012, kedy bol jeho príjem nižší. Od 01.03.2012 vzhľadom na zvýšenie príjmu zaviazal otca na platenie výživného v sume 350 eur tak, že sumu 250 eur bude platiť do rúk matky a sumu 100 eur bude poukazovať na osobitný účet maloletej, ktorý v jej prospech je povinná zriadiť matka podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine za účelom tvorby úspor. Na nakladanie s prostriedkami na účte je potrebný súhlas súdu. Súd prvého stupňa mal za to, že určené výživné postačuje na pokrytie preukázateľných potrieb maloletej, t. j. na stravu, ošatenie, hygienické potreby, ako aj zvýšené výdavky v súvislosti so zdravotným stavom (reflux, kožné problémy, neurologické problémy). Otec je schopný zo svojho príjmu platiť takto určené výživné bez akejkoľvek ujmy. On sám uviedol, že mesačné náklady na maloleté dieťa môžu predstavovať sumu okolo 250 eur a v podstate sám i takéto výživné dobrovoľne zaplatil za mesiace marec a apríl 2012. Za mesiac máj zaplatil iba sumu 130 eur, pretože sa nevedel s matkou dieťaťa skontaktovať. Nemal žiadne výhrady ani voči tvorbe úspor. Na základe toho potom súd prvého stupňa vypočítal i zročné výživné, ktoré pozostáva z bežného výživného v sume 510 eur a z úspor vo výške 300 eur. Čo sa týka úpravy styku, vzhľadom na vek dieťaťa upravil tento styk otca s maloletou na každú párnú sobotu v mesiaci za prítomnosti matky dieťaťa v mieste trvalého bydliska v čase od 10.00 do 18.00 hodiny. Po opustení spoločnej domácnosti matky maloletej sa otec s maloletou stretol asi 5x a od marca 2012 v osobnom kontakte neboli vzhľadom na pracovné povinnosti otca maloletej. Súd prvého stupňa mal preto za to, že je potrebné, aby si rovnako maloletá ako aj otec dieťaťa navzájom zvykli po návrate otca zo zahraničia. Otec nevedel presne uviesť, kedy je predpokladaný termín návratu, preto súd prvého stupňa upravil styk, aby ho bolo možné realizovať ihneď po návrate otca.

Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie otec v časti úpravy styku otca s maloletou, určenia výšky výživného a zročného výživného. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa jeho styk s maloletou neupravil dostatočným spôsobom a v dostatočnom rozsahu, a to aj tým, že mu neumožnil styk realizovať bez prítomnosti matky dieťaťa na inom mieste ako mieste trvalého pobytu maloletej a styk určil iba v rozsahu štyroch dní v mesiaci každý deň maximálne 8 hodín. Uviedol, že jeho kontakt s maloletou nebol častý z toho dôvodu, že mu bol odporukyňou upieraný. Mohol sa s maloletou stretnúť len vtedy, keď mu to ona dovolila a iba za jej prítomnosti. Veľakrát mu kontakt neumožnila a keď ho umožnila, jej prítomnosť pri jeho stretnutí s maloletou bola vždy zárukou hádky, stresu, napätia, invektív voči jeho osobe, čo zasa len negatívne vplývalo na maloletú. Preto ani nemal doposiaľ žiadnu možnosť si s maloletou vytvoriť akýkoľvek blízky citový vzťah. Z predložených dokladov mal súd prvého stupňa jednoznačne preukázané, že vzťah medzi ním a matkou dieťaťa je veľmi vyhrotený, a preto aj pri každom stretnutí bude taká atmosféra, čo mu znemožní plnohodnotne stráviť čas s maloletou a vytvoriť s ňou pekný vzťah. Podľa jeho názoru maloletá vo veku jedného roka už nepotrebuje nevyhnutne celodennú prítomnosť matky, a preto nevidí dôvod, aby s ňou nemohol stráviť čas bez prítomnosti matky. Tým, že súd prvého stupňa určil stretávanie s maloletou iba v mieste jej trvalého bydliska, znemožnil mu vytvoriť maloletej zázemie aj v rámci jeho domácnosti, resp. domácnosti jej starých rodičov z jeho strany. Odňal mu tým aj možnosť maloletú brať na rôzne výlety, dovolenky, podujatia pre deti, plávanie pre deti a podobné aktivity. Vytkol súdu prvého stupňa, že mu neumožnil stráviť s maloletou ani jeden celý víkend,

dokonca absolútne ignoroval jeho právo stráviť s maloletou čas počas letných prázdnin, vianočných a veľkonočných sviatkov. Pokiaľ ide o výživné uviedol, že má záujem si plniť túto povinnosť v čo najširšej miere ako mu to jeho možnosti, schopnosti a majetkové pomery dovoľujú, pričom je ochotný podieľať sa na mimoriadnych výdavkoch i nad rámec jeho vyživovacej povinnosti. Taktiež má záujem podieľať sa na tvorbe úspor pre maloletú, ale je toho názoru, že dostatočná výška výživného je 200 eur a dostatočná výška na tvorbu úspor je 50 eur, teda celkovo výška výživného by predstavovala podľa jeho názoru 250 eur. Pre ilustráciu v odvolaní uvádzal údaje o tabuľke, ktorú vypracovalo Ministerstvo spravodlivosti ČR v roku 2010 a ktorá sa zaoberá určovaním výživného v Českej republike podľa percenta z príjmu rodiča vzhľadom na vek dieťaťa. Poukázal tiež na to, že po návrate zo zahraničia bude jeho príjem opätovne vo výške asi 1.190,25 eura a potom by výživné vo výške určenej súdom prvého stupňa predstavovalo zhruba 30 % jeho príjmu. Pri určení výživného vo výške celkovo 250 eur by zročné výživné od 01.12.2011 do 31.05.2012 predstavovalo sumu 360 eur, z toho suma 150 eur by bola určená na tvorbu úspor. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že bude zaviazaný platiť na výživu maloletej od 01.12.2011 do 29.02.2012 výživné vo výške 200 eur, od 01.03.2012 výživné vo výške 250 eur, z ktorej sumu 200 eur bude platiť na účet matky a sumu 50 eur na osobitný účet maloletej v rámci tvorby úspor. Zročné výživné v sume 360 eur zaplatí tak, že 240 eur zaplatí na účet matky a sumu 150 eur poukáže na osobitný účet maloletej a o úprave styku žiada rozhodnúť tak, že je oprávnený s maloletou sa stretávať každý párný víkend v čase od soboty o 8.00 hodiny do nedele do 18.00 hodiny, každoročne počas letných prázdnin dva týždne v mesiaci júl od prvého júlového pondelka od 8.00 hodiny do tretej júlovej nedele do 18.00 hodiny a dva týždne v mesiaci august od prvého augustového pondelka od 8.00 hodiny do tretej augustovej nedele do 18.00 hodiny, počas veľkonočných sviatkov každý párný rok od Veľkého piatku od 8.00 hodiny do Veľkonočného pondelka do 18.00 hodiny, počas vianočných sviatkov každý nepárny rok od 24. decembra od 8.00 hodiny do 6. januára nasledujúceho roka do 18.00 hodiny, s tým, že maloletú odovzdá matka otcovi v dohodnutom termíne v mieste jej trvalého bydliska a otec maloletú odovzdá matke v dohodnutom termíne v mieste jej trvalého bydliska. Otec má právo stretávať sa s maloletou bez prítomnosti matky.

K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že keď ešte s otcom maloletej žili v spoločnej domácnosti do veku 4 mesiacov maloletej, tento neprejavoval záujem tráviť čas s maloletou, ale venoval sa svojim športovým a trénerským aktivitám, o maloletú sa zaujímal minimálne. Nie je pravdou, že by ona vyvolávala konfliktné prostredie, hádky, naopak, napriek tomu, že styk otca s maloletým dieťaťom nie je doteraz právoplatne upravený, bola ochotná prijať otca vo svojej domácnosti kedykoľvek keď aj bez ohlásenia prišiel navštíviť maloletú, dokonca aj keď sa tak stalo v nevhodnom čase vo večerných hodinách. Okolnosti sú však také, že tak rozsiahla úprava styku otca s maloletou a navyše bez prítomnosti matky nie je absolútne realizovateľná bez vážneho ohrozenia zdravia a psychiky dieťaťa, ktoré je s matkou bytostne späté. Otec v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktorými by preukazoval svoje schopnosti a možnosti na základe ktorých by bol spôsobilý zvládnuť sám starostlivosť o tak malé dieťa, v akom prostredí, v ako vybavenej domácnosti, ako by dokázal zvládnuť prepravu dieťaťa z M. dokonca ešte aj k svojej rodine, a ako by mu zabezpečoval celodenné náročné stravovanie, zdravotné potreby a nerešpektuje skutočnosť, že maloletá bez prítomnosti matky vôbec ešte nemôže byť a vyžaduje si sústavnú prítomnosť. Pokiaľ ide o výšku výživného, všetky náklady bežné i mimoriadne riadne zdokladovala a podložila lekáskymi správami a zaplatenými účtami, dokonca sa náklady na výživu maloletej ešte zvýšili vzhľadom na prechod na nízko laktózovú výživu.

K odvolaniu otca sa vyjadril aj kolízny opatrovník, ktorý navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie otca (§ 212 ods. 1 písm. a/ OSP) na odvolacom pojednávaní (§ 214 ods. 1 písm. a/ OSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa výživného je vecne nesprávny, preto ho v uvedenej časti podľa § 220 OSP zmenil a v časti úpravy styku otca s maloletou napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 220 OSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd odvolanie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej len „ZR“) ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upravi rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 62 ods. 1 ZR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2).

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

Podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Podľa § 75 ods. 1 ZR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada na pomery na strane oprávneného ako aj na strane povinného. Na strane povinného sú to v prvom rade jeho zárobkové schopnosti a možnosti (subjektívne a objektívne podmienky), majetkové pomery, životná úroveň, počet iných vyživovacích povinností a výška príspevku ostatných povinných k týmto oprávneným. Na strane dieťaťa treba prihliadnuť na jeho oprávnené potreby s ohľadom na jeho vek, zdravotný stav, záujmy, prípravu na budúce povolanie, na výšku výživného, ktoré poskytujú iné osoby, na ich schopnosti, možnosti, prípadne majetkové pomery a počet vyživovacích povinností. Určenie výšky výživného je individuálne v každom jednom prípade. Na strane oprávneného platí zásada, že deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Ich životná úroveň má byť približne rovnaká. Na druhej strane, pokiaľ je životná úroveň rodičov nízka a nemajú možnosť ju zvyšovať, je nevyhnuté obmedziť nároky dieťaťa a prispôbiť ich takejto životnej úrovni. Rozdielnosť životnej úrovne oboch rodičov sa premieta do výšky vyživovacej povinnosti toho z nich, s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti. Ak dieťa žije s rodičom, ktorého životná úroveň je porovnateľne nižšia než životná úroveň druhého povinného rodiča, potom možno zaviazat povinného rodiča na plnenie všetkých preukázaných oprávnených potrieb dieťaťa, pričom súd bude vychádzať z predpokladu, že druhý rodič plní svoju vyživovaciu povinnosť formou osobnej starostlivosti a uspokojovania bytových potrieb dieťaťa. Ak to pomery (možnosti, schopnosti a majetkové pomery) zaviazaného rodiča dovoľujú, môže súd dokonca určiť aj splátky výživného, ktoré presahujú tieto preukázané výdavky dieťaťa. Kritériá na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov, odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa, pri rešpektovaní zásady, že na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov má právo podieľať sa aj dieťa. Výživné určené dieťaťu slúži na uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Zahnuté v tom je aj uspokojovanie potrieb bývania dieťaťa. Pri hodnotení majetkových potrieb rodičov treba zohľadniť a posudzovať nielen tieto pomery podľa vykazovaného príjmu, ktorý býva niekedy neúplný alebo skreslený, ale aj podľa celkovej hodnoty majetku, ktorého prejavom môže byť napr. i nákladný spôsob života. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti a schopnosti rodičov, ktoré sú dané nielen subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, úrovňou vzdelania, pracovnými skúsenosťami a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru.

V danej veci sa otec domáhal úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej C. B., ktorá pochádza z mimomanželského vzťahu rodičov, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti od 01.12.2011. Matka maloletej je na materskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok 191 eur a rodinné prídavky v sume 22,53 eura,

otec je zamestnaný, za obdobie od decembra 2010 do novembra 2011 mal čistý mesačný príjem vo výške 1.190,25 eura a za obdobie od decembra 2011 do apríla 2012 vo výške 1.748,70 eura. Dieťa má zdravotné problémy, potrebuje špeciálnu výživu.

Otec podal odvolanie iba v časti určenia výživného a úpravy styku s maloletou. V časti zverenia maloletej do starostlivosti matky nadobudol rozsudok súdu prvého stupňa právoplatnosť. Pokiaľ ide o určenie výživného prvostupňový súd neurčil výživné v primeranej výške vzhľadom na vek dieťaťa. Pri určení výšky výživného je potrebné vychádzať nielen zo zárobkových a majetkových pomerov výživou povinného rodiča, ale i z veku a odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa.

V čase podania návrhu bola maloletá C. B. iba vo veku 5 mesiacov. Náklady na výživu dieťaťa v tak útlom veku sú podstatne nižšie ako u detí predškolského a najmä školského veku. Dieťa v jej veku má náklady iba na oblečenie, stravu, hygienu a zdravotné náklady, pričom u starších detí pribúdajú náklady v súvislosti so školskou dochádzkou, záujmami a aktivitami.

Odvolací súd je toho názoru, že aj pri zohľadnení zvýšených nákladov v súvislosti so zdravotným stavom maloletej je dostatočným výživným suma 200 eur mesačne. Uvedená výška výživného vychádza i zo skutočnosti, že matka poberá iba rodičovský príspevok, navyiac svoju vyživovaciu povinnosť vyvažuje vzhľadom na vek maloletej C. B. v plnej miere svojou osobnou starostlivosťou. Výživa maloletej je krytá i rodinnými prídavkami.

V súlade s ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine prvostupňový súd správne dospel k záveru, že je v schopnostiach otca podieľať sa i na tvorbe úspor pre maloletú, výšku výživného na tvorbu úspor však určil v neprimeranej výške vzhľadom k veku a odôvodneným potrebám maloletej a zárobkovým a majetkovým pomerom otca.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa výšky bežného výživného a výživného na tvorbu úspor ako vecne nesprávny podľa § 220 OSP zmenil tak, že od 01.12.2011 do 29.02.2012 určil otcovi výživné v sume 200 eur mesačne a od 01.03.2012 v sume 250 eur mesačne s tým, že sumu 200 eur bude platiť do rúk matky ako bežné výživné a sumu 50 eur bude poukazovať na osobitný účet maloletej C. B. R. ako výživné na tvorbu úspor, keďže od uvedeného obdobia došlo k zvýšeniu príjmu otca počas misie v zahraničí.

Zročné výživné za obdobie od 01.12.2012 k 26.10.2012 predstavuje 360 eur, ktoré pozostáva zo sumy bežného výživného vo výške 310 eur otec, ktorú odvolací súd zaviazal otca zaplatiť do rúk matky a výživného na tvorbu úspor vo výške 50 eur na osobitný účet maloletej, v lehote všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Otec mal zaplatiť výživné za čas od 01.12.2011 do 29.02.2012 celkove sumu 600 eur bežné výživné a za čas od 01.03.2012 do 31.10.2012 celkove sumu 1.600 eur bežné výživné a sumu 400 úspor, v skutočnosti zaplatil celkove sumu 1.990 eur bežné výživné a sumu 250 eur úspory (december 2011 až február 2012 po 120 eur, marec a apríl 2012 po 250 eur, máj 2012 v sume 130 eur, jún až október 2012 po 250 eur).

V časti úpravy styku otca s maloletou C. B. odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil, majúc za preukázané, že súd prvého stupňa zistil vo veci skutkový stav v rozsahu zodpovedajúcom obsahu ust. § 120 ods. 1, 2 OSP, ktorý pri dodržaní myšlienkového postupu zakotveného v ust. § 132 OSP (hodnotenie dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti) aj následne správne právne posúdil podľa príslušných ustanovení hmotnoprávneho predpisu (§ 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 25 ods. 1, 2, § 28 ods. 1, 2 a § 36 ods. 1 Zákona o rodine).

Podľa § 27 ods. 1 Zákona o rodine, dohoda o styku rodičov s dieťaťom nepotrebuje schválenie súdu.

Podľa ods. 2 citovaného §, súd však styk rodičov s dieťaťom upraví, ak to vyžaduje záujem na jeho výchove.

Zákon uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom, pričom taká dohoda nevyžaduje schválenie súdom. Vychádza sa pritom z toho, že rodičia si sami môžu najlepšie upraviť styk s dieťaťom a to hocíjakým spôsobom, pokiaľ je to v záujme dieťaťa. Súdom do takejto dohody rodičov nezasahuje. Súdom však styk rodičov s mal. dieťaťom podľa ods. 2 upraví, ak niet dohody rodičov o styku s dieťaťom a ak

je v záujme dieťaťa, aby súd o tom rozhodol. Súd upraví styk rodičov s dieťaťom aj vtedy, keď dospeje k presvedčeniu, že dohoda rodičov nezodpovedá záujmu maloletého dieťaťa. Bude tomu najmä vtedy, keď už v priebehu rozvodového konania jeden z rodičov druhého rodiča v stykoch s dieťaťom neodôvodnene obmedzuje, alebo ho z nich celkom vylučuje, alebo neprejavuje vôľu tak robiť po rozvode manželstva a pod. V takomto prípade súd vychádza z okolností zistených v čase rozhodovania (§ 154 ods. 1 OSP). Pri rozhodovaní súdu otázku styku, jeho časového vymedzenia a miesta je potrebné posudzovať veľmi starostlivo. Rozhodujúce sú pritom okolnosti na strane maloletého dieťaťa, jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá vo výchove, denný režim, ako aj okolnosti na strane rodičov, ich vzájomný vzťah, ich časové, hospodárske možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča, ktorý ho nemá vo výchove a podobne.

Odvolačí súd pre zdôraznenie správnosti záverov súdu prvého stupňa v časti úpravy styku otca s maloletou dodáva, že pri úprave styku otca s maloletým dieťaťom súd musí v prvom rade brať zreteľ na záujem dieťaťa, aby styk s otcom bol upravený v takom rozsahu a takým spôsobom, ktorý bude zárukou zdravého psychického vývoja maloletého dieťaťa. Záujmom dieťaťa je bezpochýb, aby bolo v čo najužšom kontakte so svojím otcom, aby sa vytvorila medzi ním a otcom pevná citová väzba a poskytol sa dostatočný priestor na spoločné aktivity. Pri vytváraní citových väzieb v danom prípade je potrebné brať ohľad na útlý vek dieťaťa, v ktorom je prirodzené, že dieťa je citovo veľmi naviazané na matku, ide o psychologický aspekt, ktorý je nutné rešpektovať v záujme zdravého psychického vývinu dieťaťa. V tomto veku dieťaťa je teda potrebné starostlivo zvážiť rozsah a spôsob styku otca s dieťaťom tak, aby dieťa nestrádalo, nebolo vystavené úzkostným stavom, preto záujmy a práva rodiča stretávať sa s dieťaťom sú v tomto veku dieťaťa až druhoradé. Rodič, ktorý nemá dieťa vo svojej výchove musí s citom a ohľaduplne budovať svoj vzťah s dieťaťom tak, aby dieťa postupne vnímalo stretnutie s ním a neprítomnosť matky ako prirodzenú situáciu. Vzhľadom k tomu je správne a dôvodné ak sa zatiaľ styk otca s dieťaťom bude realizovať v domácom prostredí dieťaťa v prítomnosti matky. Ak si dieťa na otca zvykne, vytvorí si k nemu emočnú väzbu, ak bude staršie, vznikne priestor na rozšírenie styku otca s maloletou C. B.. V súčasnosti nemá otec s dieťaťom osobný kontakt, keďže sa nachádza pracovne v zahraničí, styk nie je ani možné realizovať, dieťa nemá vytvorenú úzku väzbu na otca, pozná ho iba v obmedzenom rozsahu. Prvostupňový súd správne zohľadnil útlý vek dieťaťa, naviazanosť na matku, obmedzenie možností otca z hľadiska jeho povolania a intenzitu doterajšieho stretávania, a preto upravený styk otca s maloletou je primeraný.

Odvolačí súd sa nezaoberal návrhom otca na určenie styku starých rodičov s maloletou, ktorý žiadal až vo svojom odvolaní, pretože starí rodičia neboli účastníkmi konania a odvolačí súd iba preskúmal vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa.

O trovách konania rozhodol odvolačí súd podľa § 224 ods. 1, 2 a § 146 ods. 1 písm. a/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože ide o konanie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa, ktoré možno začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu Nitra pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.